

Heinricus filius fuit Magni principis Megalopolensis, qui sapientia, magnitudine animi, pietate, iustitia, & alijs virtutibus inter Germanos principes plurimum excelluit. Natus est autem Anno 1478. Postea Heinricus in pueritia præceptoribus pijs & doctis traditus, ut in literarum studio honeste educaretur, quarum cognitio ei postea in gubernatione magno usui fuit. Postquam vero decimum quartum ætatis annum attigisset, assidue deinceps à patre vna in senatum & deliberationes de rebus grauissimis ducebatur, ut à primis statim annis prudētia & consilio alijsque uirtutibus in principe necessarijs imbueretur. Postea missus est in aulam Friderici Marchionis Norici, filij istius Alberti, cui ab Heroica animi magnitudine & rerum gestarum gloria Germanici Achillis cognomen attrum est. Apud hunc Fridericum quum prima militiae tyrocinia Heinricus ageret, ab Imperatore Maximiliano expetitus fuit. Is enim cernens naturam adolescentis generosam, acrem, ingenuam, fidei ac iustitiae amantem, mirifice eum complecti & amare cœpit, ac consuetudine ipsius familiari integrlos sex annos assidue usus est. Quare animus Heinrici per se generosus magis tam illustri Cæsaris exemplo incitatus, eius virtutes imitari ac confirmare facile potuit.